

ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע ונתר יצא
מעדן להשקות את הגן ומשם יפרי והיה לארבעה ראשים
שם האחד פישון הוא הסובב את כל ארץ החווינה אשר
שם הזהב והנה הארץ ההוא טוב שם תבדלה ואבן השתם
ושם הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש ושם
הנהר השלישי זודקל הוא התלך קדמה אשור והנהר
הרביעי הוא פרתי ויקחו יהוה אלהים את האדם ויעזוהו
בגן עדן לעבדה ולשמרה וישו יהוה אלהים על האדם
לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל ומעץ הדעת טוב ורע
לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות ויאמר
יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר
טגדרו וישר יהוה אלהים מין האדמה כל חית השדה ואת
כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו
וכן אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו ויקרא
האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חיה
השדה ולאדם לא מצא עזר טגדרו ויפח יהוה אלהים
תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעותיו ויסגר
בשר תחתנה ויבן יהוה אלהים את השלע אשר תקח
מין האדם לאשה ויבאה אל האדם ויאמר האדם זאת
הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי
מאיש לקחה זאת על כן יעזב איש את אביו ואת אמו
ודבק באשתו והיו לבשר אחד והיו שניהם ערומים
האדם ואשתו ולא יתבששו והנחש היה ערום מכל חיה
השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף
כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן ותאמר האשה
אל הנחש מפרי עץ הגן לא תאכלו מכל עץ הגן אשר בתוך
הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתו
ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתו כי ידע אלהים
כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים

ידעי טוב ורע ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי
 תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו
 ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל ותפקחנה עיני
 שציהם וידעו כי עירכום הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו
 להם חגרת וישמעו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן
 לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים
 בתוך עץ הגן ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר
 לו איכה ויאמר את כלך שמעתי בגן ואירא כי עירם
 אנכי ואחבא ויאמר מל הגיד לך כי עירם אתה המן
 העץ אשר צויתך לבנותי אכל ממנו אכלת ויאמר
 האדם האשה אשר נתת עמדי הוא נתנה לימן העץ
 ואכל ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר
 האשה הנחש השיאני ואכל ויאמר יהוה אלהים אל
 הנחש כי עשית זאת ארוור אתה מכל הבהמה ומכל
 חית השדה על גחזק הלך ועפר תאכל כל ימי חיך
 ואיבה אשית ביך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעך
 הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב
 האשה אמר הרבה איבה עטבוך והרנך בעצב תלדי
 בנים ואל אישך תשוקתך והוא ימשל בך ואלאדם
 אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר
 צויתך לאמר לא תאכל ממנו ארוורה האדמה בעבורך
 בעצבון תאכלנה כל ימי חיך וקוץ ודרדר תצמיח לך
 ואכלת את עשב השדה בזעת אפך תאכל לחם עד
 שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל
 עפר תשוב ויקרא האדם שם אשתו חוה כי הוא היתה
 אם כל חיי ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות
 עור וילבשם

ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת
 טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל
 וחי לעולם וישלחהו יהוה אלהים מגן עדן לעבד את האדמה
 אשר לקח בושם ויגרש את האדם וישכן מקדם לגן עדן